Čís. 152 dis.

V disciplinárnych veciach proti advokátom niet samostatného opravného prostriedku len proti odôvodneniu rozhodnutia disciplinárneho súdu prvej stolice.

(Rozh. z 21. novembra 1932, Ds III 1/32.)

Disciplinárny súd advokátskej komory, pominuvši nariadiť disciplinárne pokračovanie proti advokátovi dr. M., bývalému sudcovi, uviedol o ňom v odôvodnení svojho usnesenia: »... patričný zo sudcovskej funkcie preto sa vzdialil, lebo už nebol súci a spôsobný ani len sudcovské funkcie vykonávať.« Štátny zástupca, považujúc túto vetu za urážlivú pre stav sudcovský, podaním žiadal, aby závadná veta bola z dôvodov usnesenia vypustená. Disciplinárny súd považoval toto podanie za odvolanie a predložil spisy najvyššiemu súdu.

Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov podanie odmietol,

lebo

najvyšší súd, ktorému dozor nad advokátskymi komorami podľa § 64 zák. čl. XXXIV:1874 neprislúcha, môže vo veciach disciplinárnych zakročiť len na základe opravných prostriedkov, ktoré sú podľa zák. čl. XXXIV:1874 prípustné; v tomto zákone nie je však ustanovenie, podľa ktorého je prípustné podať riadny opravný prostriedok proti dôvodom usnesenia, správnosť ktorého vo veci samej nie je napadnutá. Z týchto dôvodov bolo podanie štátneho zástupcu odmietnuté.

Čís. 153 dis.

Porušenie povinností, uložených advokátovi v § 49 adv. zák., je disciplinárnym prečinom v smysle § 68 bodu a) adv. zák. len vtedy, jestli sa stalo zavinením advokátovým.

(Rozh. z 21. novembra 1932, Ds III 24/32.)

Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov v disciplinárnej veci proti dr. J. L., advokátovi v P., následkom odvolania, podaného Š. D-om proti usneseniu disciplinárneho súdu advokátskej komory v T. Sv. M. zo dňa 27. februára 1932 po preskúmaní spisov v zasadnutí, konanom dňa 21. novembra 1932 takto sa usniesol:

Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov napadnuté usnesenie disciplinárneho súdu prvej stolice potvrdzuje.

Dôvody:

Odvolateľ žiadal vo svojom oznámení, adresovanom advokátskej komore, aby proti obvinenému advokátovi bolo zavedené disciplinárne pokračovanie preto, že obvinený v spore, v ktorom zastupoval oznamovateľa, nedostavil sa k vyhláseniu rozsudku a nepodal odvolanie.

V odvolaní proti zastavovaciemu usneseniu vytýka odvolateľ: 1. že obvinený advokát nedostavil sa k vyhláseniu rozsudku, 2. že stranu o rozsudku neupovedomil a tým jej zabránil podať odvolanie, eventuálne prostredníctvom iného advokáta. Okolnosť uvedená pod 2., že totiž obvinený advokát neupovedomil stranu o nepriaznivom rozsudku, nebola predmetom oznámenia, disciplinárny výbor sa ňou nezaoberal, prichádza teprv v odvolaní a nemožno teraz uvažovať ani o nej, ani o dôsledku vyplývajúcom z nej podľa obsahu odvolania, že totiž tým bolo strane zabránené podať odvolanie prostredníctvom iného advokáta. Pokiaľ ide o to, že obvinený advokát nedostavil sa k vyhláseniu rozsudku, treba síce pripustiť, že v tomto po prípade možno spatrovať porušenie povinností, uložených mu v § 49 zák. čl. XXXIV:1874, odvolateľ však neuviedol nijaké skutočnosti, z ktorých by bolo možno odvodiť podozrenie, že ony povinnosti porušil z a v i n e n í m, ktoré má na mysli § 68 bod a) cit. zák. čl. Bez dôkazu o tomto zavinení neľze o spomenutom disciplinárnom prečine hovoriť.

Čís. 154 dis.

Disciplinárneho prečinu podľa § 68 b) zák. čl. XXXIV:1874 dopúšťa sa advokát, ktorý zaviaže sa vykonať určité práce, dá si vopred za ne zaplatiť, nevykoná ich však a prez to uistí klienta, že »je všetko v poriadku«.

(Rozh. z 21. novembra 1932, Ds III 28/32.)

D i s c i p l i n á r n y s ú d prvej stolice uznal advokáta dr. O. vinným z disciplinárneho previnenia, kvalifikovaného podľa § 68 lit. b) zák. čl. XXXIV:1874, ktoré spáchal tým, že medzi dlžníkmi P. S. a spol. a veriteľom A. S. vystavil úpis na 52.000 Kč pôžičky a mal vykonať všetky advokátske práce s tým súvisiace, i intabuláciu v to rátajúc, ale okrem vystavenia úpisu inšie neurobil, útraty však si porátal tak, ako by aj intabuláciu bol spravil, a útraty tieto od dlžníkov vybral.

Obvinený advokát sa odvolal proti tomuto rozsudku.

N a j v y š š í s ú d ako súd disciplinárny pre veci advokátov potvrdil napadnutý rozsudok.

D ô v o d y:

Odvolateľ označuje za nesprávne zistenie napadnutého rozsudku, že dostal odmenu od S., a záver, že stojí v nejakom právnom pomere s S., a snaží sa vyvodiť z toho svoju nevinu. Odvolaniu neľze priznať oprávnenie. Odvolateľ si nevšíma, že bol uznaný vinným, že, vypracovavši úpis o pôžičke 52.000 Kč medzi P. S. a spol. a A. S., zaviazal sa vykonať všetky ďalšie práce s tým súvisiace, rátajúc k tomu aj intabuláciu, že si dal zaplatiť útraty týchto ďalších prác, že však ich nevykonal. Disciplinárny súd kvalifikoval tento čin obvineného za disciplinárny prečin podľa § 68 lit. b) zák. čl. XXXIV:1874, súc zrejme tej mienky, že obvinený týmto svojím chovaním poškodil česť a dôstojnosť advokátskeho sboru a tým sa stal nehodným úcty a dôvery.